

Српска војничка гробља су у чак 43 земље. За неке се зна у каквом су стању, посебно она у Грчкој и Француској, али је већина зарасла у коров и непознаница су за многе. Ненад Лајбеншпергер из Републичког завода за заштиту споменика културе каже да због стања у коме се налазе неке спомен костурнице треба да нас буде и срамота јер неки пропадају годинама.

Србија и свет обележавају [Дан примирја у Првом светском рату](#). Тог 11. новембра 1918. године у 11 часова, завршен је Велики рат, тиме што су силе Антанте потписале примирје са Немачком у француском граду Компјењу, у специјалном вагону маршала Фердинанда Фоша. Коначни мировни споразум потписан је у Версају 28. јуна 1919. године.

Победу у Великом рату Србија је несразмерно скупо платила: процењује се да је страдало око милион и две стотине становника, што је била трећина укупног становништва или чак 60 одсто мушке популације.

Ненад Лајбеншпергер из Републичког завода за заштиту споменика културе каже да је култура сећања на Први светски рат двострука - са једне стране се радо сећамо тог јунаштва и јуначких борби и ослобођења земље од окупације, а са друге стране и заборавимо, када треба да се сетимо тих војника и да нешто учинимо за њих онда поклекнемо.

Говорећи о гробљима где су сахрањени српски војници каже да су Костурница на Виду и гробље на Зејтинлику најпосећенији, некада се наменски посећују, али чешће када људи оду на летовање па иду на излет.

Подсетио је да у Македонији постоји читав низ меморијала који могу да се посете, а постоје и у Србији меморијали које људи ретко обилазе.

"Највише српских војника је сахрањено у Аустрији, на гробљу логора Матхаузен где је сахрањено званично око 8.000 војника, а можда и више од тога, број иде и до 12.000. Гробља и логори који су постојали на територији Аустроугарске монархије су велики, у неким је било и по 5.000 војника, они се сада налазе у неколико држава - у Аустрији, Чешкој и Словачкој", истакао је Лајбеншпергер.

